

indrets del país per tornar a reclamar la variant d'Olot i de les Preses. És increïble que a la Garrotxa hi hagi una falta d'infraestructures de transport i comunicacions tan impròpia del temps en què vivim, un fet especialment greu si tenim present que és la quarta comarca més industrialitzada de Catalunya, amb un pes que representa el 48 % de l'activitat econòmica —i que augmenta en nombre de treballadors si hi sumem els dels serveis vinculats. Durant anys han desfilat per la Garrotxa tot de consellers del ram, prometent terminis d'execució, i no se n'ha complert ni un. Tot un desastre!

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Mòbils en moviment | El Festival Internacional del Circ Elefant d'Or vindrà a Girona, si la pandèmia no hi posa més traves, aquest juny, però sense carpa. Les dificultats logístiques i els condicionaments sanitaris hi obliguen. És un altre cop a la indústria cultural i de l'espectacle. Per això s'estan buscant maneres d'esquivar els contagis mitjançant tecnologies l'element central de les quals és el mòbil, com no podia ser d'altra manera. Així, a Girona s'està fent una prova pilot, patrocinada per l'Ajuntament, la Universitat de Girona, les cambres de comerç de Girona i Barcelona i el Departament de Polítiques Digitals de la Generalitat, per engegar una aplicació denominada «Obrir Girona». El ciutadà podrà mostrar al mòbil els certificats de proves i vacunacions que, validats pel Col·legi de Farmacèutics, li permetran l'entrada a tota mena d'esdeveniments públics. Aquesta aplicació és una creació del Centre Blockchain de Catalunya.

De passada, que en preparin una altra per controlar els milers d'aplicacions, contrasenyes i protocols d'accés que ens obliguen a tenir per sobreviure. El progrés tecnològic que el capità Nemo propugnava —*mobilis in mobile*— no era ben bé això...

Nits de llum i so | De fet, ja no ve d'aquí. Si el consistori es pot gastar diners per estudiar «l'impacte del confinament en el paisatge sonor» de

la ciutat, i treure'n la valuosa conclusió que el soroll s'ha reduït a les zones amb més vida nocturna, qualsevol cosa és possible. Com posar una tanca perimetral al mirador del parc del Migdia —la broma ha costat 20.400 euros— perquè uns quants brètols hi feien gresques que molestaven el veïnat. Minúcies, en comparació amb les destrosses a l'estil *Kristallnacht* com a fi de festa habitual de cada manifestació de protesta. Hi ha molt de pa a l'ull, i no veure-hi és perillós, sobretot en política.

Mentrestant, l'oposició no perd pistonada a l'hora de posar pals a les rodes al pla d'inversions que preveia l'equip de govern. És cert que hi havia partides poc «productives» o, dit ras i curt, capricioses, però n'hi havia d'altres de ben necessàries: millores a diverses escoles, equipaments i vehicles per a les brigades municipals i per a la Policia Municipal, enllumenat... i moltes altres que de moment han quedat aturades. Això sí, s'havia de prioritzar la restricció horària als vehicles de motor a la carretera dels Àngels per afavorir els ciclistes. Com si tinguessin gaires miraments a l'hora de transitar a tota velocitat pels camins de Sant Daniel, Taialà, Sant Gregori i, fins i tot, a racons fins ara tranquils per als viants, com el volcà de la Crosa.

Un mar de llibres | Entre els establiments que han tancat, vençuts per la inacabable pandèmia, hi ha El Portal del Col·leccionista, al carrer de la Força, més conegut com a Can Cortés pel seu fundador, Joan Cortés. Des que va obrir les portes l'any 1974, han passat per aquell local famosos de tot arreu —i no solament col·leccionistes o bibliòfils—, atrets tant pels materials que Cortés ha anat aplegant amb paciència i saviesa com per la seva conversa, agradable i farcida d'anècdotes.



>> Joan Cortés, fundador d'El Portal del Col·leccionista, al carrer de la Força de Girona.

Ell i la seva filla intentaran digitalitzar el negoci, com tants d'altres. Esperem que aquells prestatges impassibles, l'olor de paper antic, la llum groguenca i aquella porta —sovint oberta de bat a bat quan feia bo— que impedia al temps fer de les seves, tinguin una nova vida en l'oceà binari.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > **XAVI XARGAY I OLIVA**

Cinema a Banyoles | A la segona meitat del segle passat, Banyoles va ser un punt de referència en la difusió cinematogràfica: el cineclub aplegava persones provinents d'arreu de la província per mirar pel·lícules de culte que estaven difícilment a l'abast del públic. Però durant el segle XXI, Banyoles ha estat orfe de sales de cinema: una és ara un bloc de pisos i el Teatre Municipal; l'altra, un bloc de pisos i un supermercat. Per això és lloable la iniciativa de l'Ajuntament d'adquirir un equipament tècnic nou per a l'Auditori: una pantalla de vuit metres d'amplada per sis metres d'altura i un projector d'alta definició. De moment, s'hi projectaran, a més de l'habitual documental del mes, les pel·lícules del Cicle Gaudí de Cinema, a més d'altres films puntuals, com els del cicle VOC d'Òmnium Cultural. L'aposta de l'Ajuntament és «incloure aquesta programació de cinema dins la programació estable de cultura de la ciutat amb la projecció de films diferents dels dels circuits comercials». Recupera, doncs, l'esperit inquiet i innovador del cinema club del segle passat. També és cert que, en aquells temps, els caps de setmana els banyolins havien de fer llargues cues per poder mirar una sessió doble.



>> Cartell per anunciar les xerrades d'Òmnium «Les baumes de l'Estany». (Foto: ÒMNIMUM DEL PLA DE L'ESTANY)

La pregunta és si els adolescents actuals tindran ocasió de fer cua —ara que la pandèmia ens hi ha acostumat—, com la que em va tocar fer a mi per anar a veure l'equivalent a *Tauró* de Spielberg o *Star Wars* (la primera, la bona).

D'arquitectes i baumes | Després de parlar d'escriptors i de pintors, enguany arriba la tercera tongada del cicle «Cinc cèntims de creació local». Com en les edicions anteriors, la biblioteca i el Centre d'Estudis Comarcals s'acosten a quatre personalitats banyolines, en aquest cas, arquitectes: Francesc Figueras, Jordi Masgrau, Jeroni Moner i Josep Riera. Aquesta vegada hi col·labora la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Un cicle de conferències és també la proposta que fa Òmnium Cultural del Pla de l'Estany, amb el nom «Les baumes de l'Estany». La primera tractarà de la novel·la negra i tenen previst que la segona sigui sobre literatura eròtica en femení. El format serà telemàtic.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT

Campelles | A la població més petita de la comarca continuen les actuacions per dignificar i recuperar el castell del municipi, datat del segle XII, tot i que força transformat durant les guerres carlines del segle XIX. Segons l'alcalde, els arqueòlegs en van reconstruir les parts medievals per intentar deixar l'original del segle XII sense els afegits carlistes posteriors.

Ribes de Freser | Aprofitant que la Generalitat de Catalunya ha impulsat l'Any Triadú amb motiu del centenari del seu natalici, precisament a la colònia ribetana de Can Recolons (avui la Saida), el municipi també s'hi ha sumat, car són una bona mostra del llegat que Joan Triadú deixà a Ribes la unió d'articles que li dedicà, els premis literaris i l'Institut Escola, que en fan el nom. I sense deixar els centenaris, els actes previstos per commemorar el segle de l'arribada del tren a la població s'han hagut de repensar i de replantejar de dalt a baix per adaptar

el format a les restriccions de la pandèmia de la COVID-19.

Campdevàrol | Des de l'Ajuntament s'ha impulsat la implementació de dues mesures: l'una és el Pla Local de Joventut, vigent fins al 2023, amb el propòsit d'implicar el jovent de la vila i saber-ne les inquietuds, i l'altra és de caràcter esportiu, ja que vol potenciar aquest tipus d'activitats en l'àmbit familiar. Amb aquest objectiu s'han planificat tres rutes que, a part d'afavorir la bona forma física i mental, volen incidir en un major coneixement i gaudi dels entorns naturals campdevanolencs.

Ripoll | Tres activitats es destaquen a la capital de la comarca: la primera, que la Biblioteca Lambert Mata, posseïdora d'un riquíssim fons bibliogràfic i documental gràcies a la deïxa que hi va fer el patrici d'origens ripollesos Lambert Mata i Sala (amb el nom del qual es va batejar l'equipament), té pràcticament enllestides les tasques de digitalització dels llibres antics més valuosos, mil cinc-cents dels tres mil totals, que comprenen del segle XV al XVIII. També està previst que se'n comenci a digitalitzar el fons documental. Es poden consultar a través del portal d'Internet Regira. Les altres dues notícies tenen com a epicentre el Museu Etnogràfic, que enguany celebra un aniversari doble: els deu anys de la inauguració de l'edifici actual i els cent seixanta del naixement del prestigiós folklorista i estudiós de la cultura popular i de les tradicions del territori Tomàs Raguer.



>> El Museu Etnogràfic de Ripoll es va inaugurar fa deu anys.

(Foto: IMPREMTA GARRIGA)

Sant Joan de les Abadesses i Ogas-sa | Els ajuntaments d'ambdues poblacions han signat un conveni de col·laboració per reivindicar diferents infraestructures del passat miner

que, en certa manera, tenen en comú. A més, a la vila de les Abadesses s'ha donat el tret de sortida del Certamen Literari Joan Maragall, impulsat de manera conjunta des de la regidoria d'Ensenyament de l'Ajuntament i l'Institut Escola Mestre Andreu.

Camprodon | Continuen a bon ritme les obres de restauració i consolidació del cinquè de muralles del castell de Sant Nicolau, amb l'objectiu que aquest estiu estiguin enllestides i es puguin visitar, sumant així un altre incentiu turístic al poble.

Carnestoltes | Com moltes altres activitats de la comarca, també s'ha hagut de reinventar i adaptar als requeriments imposats per la pandèmia, i el format virtual de les rues va ser el que va prevaler. Els més originals, però, van ser els organitzadors del carnestoltes de Ribes de Freser (al meu entendre, el més irreverent i escatològic, de llarg, de la comarca) que, sota l'advocació de la Santa Truja, van gravar una minisèrie feta en clau còmica perquè tothom que la miri (està penjada a YouTube) s'ho passi d'allò més bé.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret: un geriàtric nou | L'antic Hospital Municipal, considerat geriàtric d'un temps ençà, ofereix en aquests moments seixanta-tres places, vint-i-quatre de residència assistida i quinze d'hospital de dia. L'edifici, amb el temps, ha quedat petit i desfasat, i el consistori, d'acord amb la Generalitat, ha fet els primers passos per crear un geriàtric nou a la zona de Can Buc, al barri del Rieral. Ocuparà uns terrenys de 4.500 metres quadrats. El Govern hi garantirà el manteniment de divuit places públiques per a la gent gran. El conveni ja ha estat signat pel conseller de Treball, Afers Socials i Famílies i per l'alcalde de Lloret. La residència, de setanta-dues places, quedarà distribuïda en quatre unitats de convivència de divuit, i tindrà un centre de dia de vint; per tant, hi haurà un total de noranta-dues places. La inversió supera els deu milions d'euros. Ara entra en fase de licitació.